

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

26. 1. 2011

B7-0080/2011

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 110(2) poslovnika

o razmerah v Tuniziji

**Marie-Christine Vergiat, Jacky Hénin, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer,
Ilda Figueiredo, Rui Tavares, Gabriele Zimmer, Eva-Britt Svensson, Elie
Hoarau**

v imenu skupine GUE/NGL

Resolucija Evropskega parlamenta o razmerah v Tuniziji

Evropski parlament,

- ob upoštevanju izjave predsednika Evropskega parlamenta z dne 17. januarja 2011 o razmerah v Tuniziji,
 - ob upoštevanju evro-sredozemskega sporazuma o pridružitvi med Evropsko unijo in Tunizijo, ki je začel veljati 1. marca 1998,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. maja 2004 o evropski sosedski politiki in akcijskega načrta EU-Tunizija, ki je začel veljati 4. julija 2005,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. maja 2010 o politiki EU za zaščito zagovornikov človekovih pravic,
 - ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o stanju človekovih pravic v Tuniziji,
 - ob upoštevanju člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker se je tunizijski narod uprl, ogorčen, saj v državi ni svobode, socialne pravičnosti in demokracije, vlada pa korupcija brez primere v korist družinskemu in političnemu klanu,
- B. ker se je v akcijskem načrtu EU-Tunizija v sklopu evropske sosedske politike „Tunizija pri EU zavzela, da bo okrepila demokracijo in politični pluralizem z večjo udeležbo v političnem življenju ter s sprejetjem vseh načel o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah“,
- C. ker tunizijske oblasti niso izpolnile nobenih obvez glede demokracije in človekovih pravic ter socialne pravičnosti, Evropska unija pa je premalokrat in zelo neodločno tunizijske oblasti ponovno pozvala k izpolnjevanju njihovih obveznosti v sklopu sporazuma med EU in Tunizijo; ker so se pogajanja o podelitvi višjega statusa Tuniziji s strani Evropske unije začela kljub temu, da so tunizijske in mednarodne nevladne organizacije redno poročale o tem, da nekdanji tunizijski režim resno krši človekove pravice in temeljne svoboščine ter da se demokratične in družbene razmere v Tuniziji že leta nenehno močno slabšajo, zlasti od zadnjih predsedniških volitev,
- D. ker je tunizijsko revolucijo sprožil mladi brezposelni diplomant Mohamed Buazizi, ki se je iz protesta zažgal,
- E. ker represivni odziv vlade na zbiranje prebivalcev, ki je 8. in 9. januarja privedel do krvavih sporov, v katerih je umrlo več deset oseb, zlasti v mestu Kasserine, nakar so bile 14. januarja razglašene izredne razmere, ni odvrnil naprednih gibanj od povečanega prizadevanja za vzpostavitev pravne države,
- F. ker se število smrtnih žrtev giblje med 78 (po podatkih vlade) in več kot sto (po poročanju

nevladnih organizacij in Združenih narodov), medtem ko število ranjenih še ni znano,

- G. ker je prehodna vlada izpustila več zapornikov vesti,
- H. ker protesti množic ne pojenjajo, protestniki pa še naprej zahtevajo odstop prehodne vlade, zlasti zato, ker so začasni predsednik republike, predsednik vlade in več ministrov najpomembnejših resorjev do nedavnega pripadali stranki RDC,
- I. ker so različne politike strukturnega prilagajanja, ki jih desetletja nalagajo Mednarodni denarni sklad in mednarodne organizacije, precej prispevale k težavnim socialnim in ekonomskim razmeram, ki so privedle do tega ljudskega upora,
- J. ker je Francija do zadnje minute podpirala diktatorski režim Zineja El Abidina Ben Alija in mu je tudi ponudila pomoč pri zatrtju ljudskega upora,
- K. ker Evropska unija in zlasti nekatere države članice, ki so desetletja podpirale Ben Alijev režim, nosijo posebno odgovornost za sedanjo krizo,
1. pozdravlja odločnost Tunizijcev, da si ponovno izborijo svobodo in odstavijo režim, ki ga je uvedel nekdanji predsednik Ben Ali; izraža solidarnost z vsemi tunizijskimi naprednimi gibanji, ki se proti temu režimu borijo, odkar je bil vzpostavljen; poudarja, da sedanji upor v Tuniziji vliva upanje vsem magrebskim in drugim državam;
 2. upa, da bo Tunizija postala resnično pravna država;
 3. zato tudi upa, da bodo v razumnem času potekale svobodne, iskrene ter pregledne zakonodajne in predsedniške volitve;
 4. obsoja državno nasilje, manipulacijo ter zaseg oblasti in institucij v interesu oligarhije, kar je izvajal Ben Alijev režim;
 5. poudarja, da je treba tunizijskemu narodu nuditi ustrezno finančno podporo ne le pri izvajanju reform, temveč tudi pri odzivanju na ekonomske in socialne potrebe prebivalcev, če bo zanj zaprosil;
 6. poziva k ustanovitvi neodvisne in nepristranske preiskovalne komisije, ki bo preučila primere kršitve človekovih pravic, tudi izvensodne usmrtitve in samovoljne aretacije, ugotovila, kdo je zanje odgovoren in odgovorne privedla pred sodišče, pri čemer morajo žrtve in/ali njihove družine prijati odškodnino; poziva tudi k razjasnitvi, katere tretje države so sodelovale v Ben Alijevem režimu in ga podpirale;
 7. z zadovoljstvom ugotavlja, da je bila napovedana ustanovitev treh komisij, ki bodo preiskale potek dogodkov, korupcijo in reformo institucij ter zakone, pri čemer morajo biti člani te komisije neodvisne osebnosti iz civilne družbe, ki jih bodo priznavali vsi; poudarja, da morajo imeti člani te komisije možnost neodvisnega delovanja;
 8. poziva mednarodno skupnost, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da bi ugotovila, katera lastnina je bila pridobljena s korupcijo v Tuniziji, in jo zamrznila;
 9. poziva k takojšnji izpustitvi vseh protestnikov, ki so bili med dogodki pripti, in vseh

zapornikov vesti ter k takojšnji zaustavitvi morebitnih postopkov proti političnim nasprotnikom;

10. podpira tunizijski narod, ki zahteva ponovno vzpostavitev svobode združevanja s tem, da se odpravi sistem predhodne odobritve političnih strank, združenj in sindikatov ter preneha vmešavanje v njihovo delovanje;
11. poudarja, da je bil dosežen napredek s ponovno uvedbo svobode tiska in obveščanja;
12. enako podpira voljo državljanov, da se dokončno prekinejo vezi med državnim aparatom in stranko RCD, kar pomeni konec imenovanja uradnikov v korist te stranke in vrnitev nepremičnin, ki so ji bile dodeljene, čeprav pripadajo državi;
13. podpira željo Tunizijcev po novi prehodni vladi, ki ji bodo zaupali, kar nujno pomeni, da je treba iz najpomembnejših ministrskih resorjev izločiti osebe, ki so bile v prejšnjem režimu najbolj dejavne;
14. poziva k takojšnji razveljavitvi zakonov, ki uničujejo svobodo, zlasti zakona o nadzoru tiska in spremembe člena 61a tunizijskega kazenskega zakonika;
15. podpira Tunizijce, ki upravičeno zahtevajo zmanjšanje brezposelnosti in revščine ter izpolnitev pričakovanj državljanov na ekonomskem in socialnem področju;
16. obsoja podporo, ki jo je Evropska unija, zlasti nekatere države članice, desetletja nudila Ben Alijevemu režimu;
17. še posebej obsoja Francijo zaradi njenega vmešavanja v gospodarstvo in politično življenje Tunizije; poudarja, da so bile velike sile zahodnega sveta in Evropske unije naklonjene nekdanjemu tunizijskemu režimu in mu nudile pomoč pod pretvezo „obrambe pred islamizmom“; poudarja, da je sedanje gibanje v veliki meri državljansko, predvsem pa laično, družbeno in demokratično;
18. zato odločno nasprotuje vsakršnim poskusom zunanjega vmešavanja v Tunizijo in poskusom destabilizacije postopka demokratizacije, ki pravkar poteka;
19. poziva Evropsko unijo, naj namesto tako imenovanih pridružitvenih sporazumov, ki temeljijo predvsem na vzpostavitvi prostotrgovinskih območjih, ki so v interesu večnacionalnih družb in zasebnega kapitala, pri čemer se izkorišča delovna sila brez pravih socialnih pravic, vzpostavi resnično partnerstvo na podlagi skupnega interesa za razvoj vseh razsežnosti ter sodelovanje na področju spodbujanja zaposlovanja, izobraževanja in usposabljanja;
20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Tunizije.